

là thể nóng chảy lúc còn là một phần của mặt trời hay ở dạng bụi vũ trụ và hàng hà sa số những trạng thái khác trên cuộc hành trình vô tận.

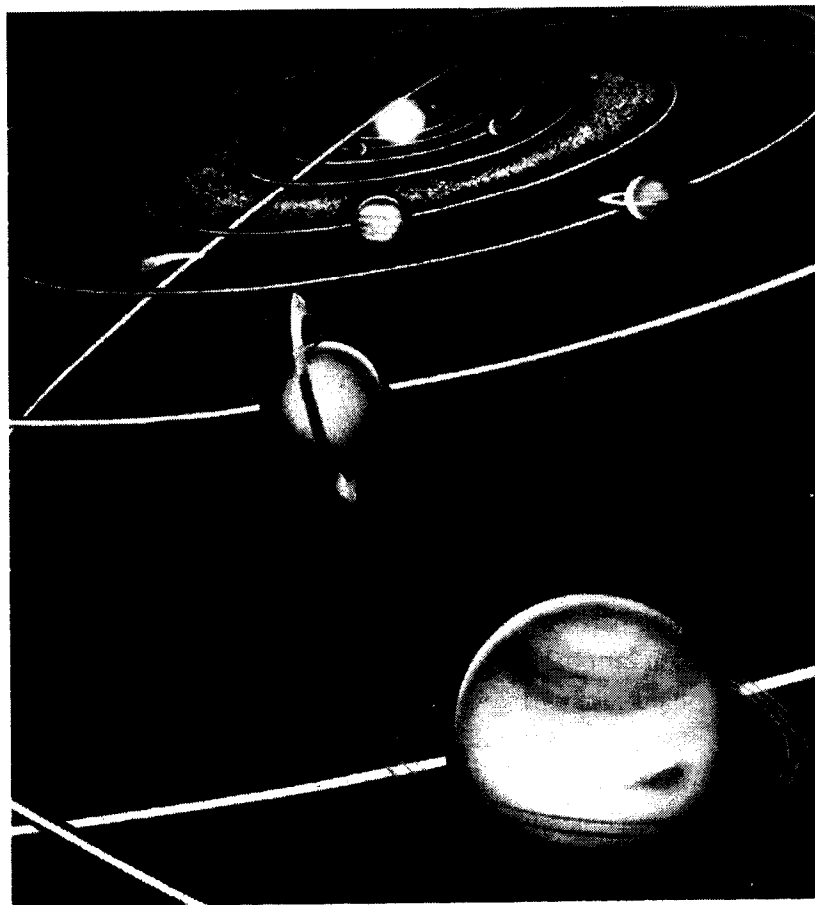
Trái đất có số tuổi là 4 tỉ năm. Các ước đoán ngày nay đều cho rằng sự sống, ở thể đơn giản nhất xuất hiện khoảng 400 triệu năm sau khi địa cầu thành hình, có nghĩa là rất sớm. Dấu tích của các giống vi sinh đầu tiên xuất hiện khoảng 700 triệu năm sau ngày địa cầu thành hình. Con người sơ khai chỉ mới xuất hiện cách đây 5 triệu năm. Chúng ta có thể cho rằng sự xuất hiện của sự sống là một phép lạ hy hữu và hiếm hoi. Chúng ta có thể sùng bái giây phút thiêng liêng của sự kết hợp đầu tiên của nhiễm thể RNA (ribonucleic acid) rồi DNA (deoxynucleic acid) ở dạng sơ khai. RNA và DNA là 2 di truyền tử căn bản của các sinh vật truyền từ đời này sang đời khác. Điều đó hợp lý. Tuy nhiên khoa học đã chứng minh rằng ở môi trường sơ khai của trái đất lúc ban đầu sự sống xuất hiện không gặp trở ngại nào và đã xuất hiện khắp nơi và rất nhiều, không phải hiếm hoi.

Năm 1953 Stanley Miller tái tạo hoàn cảnh địa cầu lúc khởi thủy trong ống nghiệm bao gồm methane, ammonia, hydrogen, carbon dioxide và

nước. Sau khi cho nhiều luồng điện kích thích qua mấy hợp chất này. Một phép lạ hiện ra trước mắt ông: vài hợp chất hữu cơ căn bản như purines, pyrimidines và amino acids, những đơn vị căn bản của protein và từ đó, sự sống được tìm thấy dưới đáy ống nghiệm. Sự sống ở thể vi trùng (prokaryotes) đã chế ngự địa cầu trong suốt 3 tỉ năm. Một thời gian rất dài. Những gì xảy ra sau đó mới thật sự là một chuyện lạ và hiếm hoi vì phải cần đến 3 tỉ năm mới thành tựu, so với thời gian ngắn hơn cho sự sống xuất hiện thuở ban đầu. Đó là giai đoạn mà những tế bào nhỏ đơn độc sống trong nỗi 'súp sinh học' bỗng dựng kết bè lập đảng để biến thành một động vật phức tạp hơn, có cấu trúc cao hơn (eukaryote). Phải mất 3 tỉ năm mới đến được giai đoạn này, tại sao lâu thế?.

Chúng ta hãy hình dung một xã hội đen có nhiều tay anh chị, mỗi người hùng cứ một con đường, một ngõ hẻm, kiếm ăn riêng lẻ. Làm sao cho những Hai Nhái, Bảy Búa, Tư Từ Bi, Năm Theo v.v. chịu ngồi lại với nhau để lập một cái đảng? Chẳng phải dễ đâu vì trước hết họ phải có mục tiêu chung, sau nữa họ phải nhường nhịn nhau để đạt được lợi ích chung. Nhìn xã hội ở một khía cạnh khác, chúng ta có thể là những 'nhân sĩ' riêng lẻ, nhưng đứng chung với nhau trong một tổ chức là một chuyện khó. Trong một xã hội dân chủ cũng thế. Đa số quý vị đọc được bài viết này đang sống trong một xã hội dân chủ Tây phương.

Một điều hiển nhiên có lẽ quý độc giả và tôi đều nhận ra là chúng ta phải nhạy cảm hơn, tự chế hơn, nhường nhịn và lịch sự với những người chung quanh hơn

Mặt trời và các hành tinh trong Thái dương hệ